

tallet af disse Embedsmænd, thi det er ikke Enhver, som kan bruges som Revisor. Revisionen er et Arbejde, der fordrer særlige Kundskaber og Indsigt i de militære Planer og Organisationsvæsen.

Naar der har været spurgt om, hvorledes det forholder sig, at Chefen for Intendanturen, der er udnævnt til Generaldecisor, endnu fungerer som Chef for Armeens Intendantur, at den Commiterede fungerer som Generaldecisor, og at de saaledes ville komme til at decidere angaaende deres egne Resolutioner, maa jeg bemærke, at Chefen for Intendanturen fortiden aldeles Intet har med Revisionen at bestille, men at Decisionen i Regnskabsager afgives af den Commiterede, som aldeles ikke kan resolvere nogen Udgiftspost; thi disse resolveres hovedsageligen af Krigsministeren, og de mindre Sager af Chefen for Intendanturen og Directeuren for Armeens Materiel, og Decisor skal blot bedømme, om de Udgifter, der ere gjorte, stemme med de kongelige Love og Anordninger og de af Krigsministeriet givne Bestemmelser, og den Commiterede kommer saaledes, som sagt, ikke til selv at decidere i sin egen Sag.

**Mourier:** Jeg skjønner ikke rettere, end at det er en lidet heldig Vel, Udvalget har betraadt ved paa den Maade, som steet er, at skjelne mellem ordinaire og extraordinaire Udgifter. Jeg vil minde om en Uttring af den ærede Rigsdagsmand fra Holbek Amts 2det District (Tscherning) under Forhandlingerne om Marineministeriets Budget forleden Dag; han udtalte da, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en vis Udgiftspost skulde betragtes som ordinar eller som extraordinar, var aldeles ligeegyldig med Hensyn til Bevillingen for det kommende Finantsaar. Heri havde han nu vistnok fuldkommen Ret; thi det er jo klart, at det med Hensyn til selve Bevillingen for det Finantsaar, for hvilket Loven gjelder, kommer paa Gæet ud, om en vis Udgift bevilges som extraordinar eller som ordinar; paa Navnet kommer det ikke an, naar kun Summen bliver bevilget. Naar der gjøres Forskel paa ordinaire og extraordinaire Udgifter, skal Betydningen af de sidste, de extraordinaire Udgifter, jo være, at de betragtes som særegne for det vedkommende Finantsaar og ikke antages at

skulle gaae over paa de følgende Aar, medens de ordinaire Udgifter ikke forudsættes at skulle indskrænke sig til det enkelte Aar, men derimod ogsaa at ville blive overførte paa de efterfølgende Aars Budgetter (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet!); men dette, om en vis Udgiftspost skal gaae over paa det Finantsaar, der begynder at løbe fra 1ste April 1852, og paa de derefter følgende Finantsaar, er dog utvivlsomt Noget, som alene angaaer Budgetterne for disse Finantsaar, og aldeles ikke vedkommer det Budget, vi for Diebliffet forhandle. Dette forekommer mig at være aldeles klart, og derfor troer jeg, at man ved saaledes at opstille en bestemt Adskillelse mellem ordinaire og extraordinaire Udgifter, og forlange denne gjort til Gjenstand for Thingets Afstemninger, drager ind under Finantslovens Behandling, hvad der maa ansees denne Sag uvedkommende.

Den ærede Ordfører har sagt, at det ikke har været Udvalgets Mening at gjøre Forslag til et Normalreglement. Nei, vistnok har det ærede Udvalg ikke villet eller kunnet ville dette; men hvad Udvalget har villet, staaer med rene og klare Ord i Betænkningen, hvor det hedder, at Udvalget har villet trække en Grændse for den Sum, der maa tjene til Grundlag for fremtidige Finantsforslag og Organisationsplaner. Det er den selv samme Tanke, som under Forhandlingen af Marineministeriets Budget saa stærkt blev udhævet, idet navnlig den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) udtalte, at just dette var det egentlige Niemeed med, og det, som laae til Grund for Udvalgets Sondring mellem de omhandlede 2de Classer af Udgifter; thi vel er det saa, sagde han, at Principerne for den tilkommende Organisationsplan ikke her ligge for, men Bægrænsningen ligger for, og det er igjennem denne, vi skulle fange Principerne; og gjøre vi det ikke nu, saa komme vi for siddigt, thi er allerede Planen udarbejdet, foreligger den os i sin Totalitet, saa vil det være forgæves at gjøre nogen indgribende Forandring deri; man maatte da, naar man ikke var enig i Principerne, fuldkaste den hele Plan og skabe en ny istedet for den forelagte. Vilde vi altsaa —